

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-06 - 4984

Chișinău

„20” 06. 2018.”

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul art.73 din Constituția Republicii Moldova, se prezintă spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 529 din 6 iunie 2018.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege nominalizat este Ministerul Economiei și Infrastructurii.

Anexe:

1. Hotărîrea Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de lege (în limba română – 1 filă și în limba rusă – 1 filă);
2. Proiectul de lege (în limba română – 15 file și în limba rusă – 17 file);
3. Nota informativă la proiectul de lege (4 file);
4. Raportul de expertiză al Centrului Național Anticorupție (8 file);
5. Avizul Ministerului Justiției (4 file);
6. Declarația de compatibilitate (4 file).

Secretar general adjunct al Guvernului

Roman CAZAN

Ex.: Silvia Muntean
Tel.: 022250201

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr.	<u>210</u>
Ora	<u>20</u> <u>06</u> <u>2018</u>

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr.529

din 6 iunie 2018

Chișinău

Cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative

-----

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Prim-ministru

Contrasemnează:

Ministrul economiei
și infrastructurii

Ministrul justiției

Ministrul afacerilor externe
și integrării europene

PAVEL FILIP

Chiril Gaburici

Victoria Iftodi

Tudor Ulianovschi

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 176-181, art. 513), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În tot cuprinsul legii, cuvântul „prescrise” se substituie cu cuvintele „stabilite în actele normative”.

2. Articolul 1:

noțiunea „*cerințe prescrise*” se exclude;

la noțiunea „*produs falsificat (contrafăcut)*”, cuvintele „documentele normative” se substituie cu cuvintele „specificațiile tehnice”;

noțiunea „garanție” se substituie cu noțiunea „*garanție comercială*” cu următorul cuprins:

„*garanție comercială* – orice angajament facultativ asumat de către vânzător sau comerciant față de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține bunurile în orice mod în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau oricărei alte condiții din certificatul de garanție sau din publicitatea relevantă disponibilă în momentul sau înaintea încheierii contractului”;

noțiunile „*durată de funcționare*”, „*termen de valabilitate*” și „*termen de garanție*” vor avea următorul cuprins:

„*durată de funcționare* – perioadă de timp, stabilită de către producător (agentul economic care fabrică un produs) în cadrul căreia produsele de folosință îndelungată trebuie să-și mențină caracteristicile funcționale cu condiția respectării regulilor de transportare, manipulare, depozitare și utilizare”;

„*termen de valabilitate/data de minimă durabilitate* - perioadă de timp/data stabilită de către producător (agentul economic care fabrică un produs) pentru un produs nealimentar, altul decât cel pentru care este stabilită o durată de funcționare, în cadrul căreia/până la care produsul trebuie să-și păstreze caracteristicile specifice inițiale, cu condiția respectării regulilor de transportare, manipulare, depozitare și utilizare”;

„*termen de garanție* – perioadă de timp, stabilită de prezenta lege sau declarată, care curge de la data livrării produsului, serviciului și în cadrul căreia vânzătorul, prestatorul sau producătorul se angajează față de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de a restitui prețul plătit, de a repara sau de a înlocui produsul cumpărat, serviciul prestat, ori de a se ocupa de produse, servicii în orice mod, dacă acestea nu corespund condițiilor enunțate în declarațiile referitoare la garanție sau în publicitatea aferentă.”;

se completează cu următoarele noțiuni:

„*garanția legală de conformitate* – protecția juridică a consumatorului rezultată prin efectul legii în raport cu lipsa de conformitate, reprezentând obligația legală a vânzătorului sau a producătorului față de consumator ca, fără solicitarea unor costuri suplimentare, să aducă produsul la conformitate, incluzând restituirea prețului plătit de consumator, repararea sau înlocuirea produsului;

supraveghere a pieței – activități desfășurate și măsuri aplicate de autoritățile de supraveghere a pieței pentru a asigura că produsele sînt conforme cu cerințele esențiale aplicabile sau că nu pun în pericol sănătatea, siguranța ori alte aspecte ce țin de protecția intereselor publice;

autoritate solicitantă – autoritate competentă care formulează o cerere de asistență reciprocă;

autoritatea competentă – orice autoritate publică desemnată care are competențe specifice de asigurare a respectării legilor care protejează interesele consumatorilor;

autoritatea solicitată – autoritatea competentă care primește o cerere de asistență reciprocă;

birou unic de legătură – autoritatea publică desemnată la nivel național responsabilă de coordonarea cooperării privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor;

data durabilității minimale – data pînă la care produsul alimentar își păstrează proprietățile specifice atunci cînd este păstrat în mod corespunzător;

dată-limită de consum – data stabilită de producător pentru produsele alimentare care, din punct de vedere microbiologic, sînt ușor perisabile și susceptibile de a prezenta un pericol imediat pentru sănătatea consumatorului. Data-limită de consum, care indică ziua, luna și anul, este precedată de mențiunea „Expiră la data de...”;

interesele colective ale consumatorilor – interesele unui anumit număr de consumatori care au suferit sau sunt susceptibili să sufere un prejudiciu din cauza unei încălcări;

introducere pe piață – punere pentru prima oară la dispoziție a unui produs pe piață;

încălcare transfrontalieră – orice act sau altă omisiune contrară legilor care protejează interesele consumatorilor, care aduce atingere sau poate aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor dintr-unul sau mai multe state membre UE și Republica Moldova, altele decît cel în care actul sau omisiunea în cauză își are originea sau a avut loc ori pe teritoriul căruia este stabilit

comerciantul sau furnizorul responsabil sau în care se găsesc dovezile sau activele privind actul sau omisiunea respectivă;

reclamația – o declarație scrisă, susținută de documente probatorii, prin care un comerciant a comis sau este susceptibil să comită o încălcare a legilor care protejează interesele consumatorilor.”

3. Articolul 2:

se completează cu alineatul (2²) cu următorul cuprins:

„(2²) Prezenta lege reglementează aspecte privind condițiile în care autoritățile responsabile de aplicarea legilor care protejează interesele consumatorilor, cooperează la nivel transfrontalier pentru a garanta respectarea acestor legi și buna funcționare a pieței interne și pentru a îmbunătăți protecția intereselor economice ale consumatorilor.”;

alineatul (3) se completează cu litera e) cu următorul cuprins:

„e) prevederilor specifice față de produsele alimentare.”

4. Articolul 7:

la alineatul (1) litera a), cuvântul „importul” se substituie cu cuvintele „introducerea și/sau punerea la dispoziție pe piață”;

la alineatul (3), cuvântul „esențiale” se exclude, iar cuvântul „documentele” se substituie cu cuvântul „actele”;

la alineatul (4), cuvântul „importul,” se substituie cu cuvintele „introducerea și/sau”;

la alineatul (5), cuvintele „de calitate stabilite de documentele normative” se substituie cu cuvintele „stabilite în actele normative”;

la alineatul (6), cuvintele „mărcii de conformitate” se substituie cu cuvintele „marcajului de conformitate SM sau marcajului CE”;

alineatul (7) va avea următorul cuprins:

„(7) Se interzice introducerea și/sau punerea la dispoziție pe piață și comercializarea produselor nealimentare cu termenul de valabilitate /data de minimă durabilitate expirat”;

la alineatul (8), cuvântul „indicat” se substituie cu cuvintele „/data de minimă durabilitate sau data limită de consum indicate”.

5. Articolul 8:

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) să introducă și să pună la dispoziție pe piață numai produse inofensive, care corespund cerințelor stabilite în actele normative și celor declarate și care trebuie să fie însoțite de documente care atestă conformitatea, precum și de alte documente, conform legislației”;

la litera d), după cuvântul „valabilitate” se introduce textul „/data de minimă durabilitate sau data durabilității minimale/data limită de consum”.

6. Articolul 9:

la litera c), cuvântul „competente” se substituie cu cuvintele „de supraveghere a pieței”;

la litera i), după cuvântul „valabilitate” se introduce textul „/data de minimă durabilitate sau data durabilității minimale/data limită de consum”;

se completează cu litera j) cu următorul cuprins:

„j) să primească și să soluționeze reclamația consumatorului depusă în termenul stabilit la art.18 alin.(7).”

7. Articolul 10:

se completează cu litera h¹) cu următorul cuprins:

„h¹) să primească și să soluționeze reclamația consumatorului în termenul stabilit la art.18 alin.(7)”.

8. La articolul 12:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Agentul economic este obligat să introducă și/sau să pună la dispoziție pe piață numai produse ce corespund cerințelor stabilite în actele normative sau declarate, să presteze servicii în bază de contract încheiat individual cu consumatorii și/sau cu reprezentanții legali ai acestora sau alt temei legal. Serviciile comunale se prestează numai în bază de contract încheiat individual cu consumatorii și/sau cu reprezentanții legali ai acestora”;

la alineatul (4), după cuvintele „termenul de valabilitate” se introduce textul „/data de minimă durabilitate”;

alineatul (8) se abrogă.

9. La articolul 13 alineatul (6) litera b), după cuvântul „valabilitate” se introduce textul „/data de minimă durabilitate sau data durabilității minimale/data limită de consum”.

10. La articolul 17:

alineatul (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Producătorul este obligat să stabilească termenul de valabilitate sau data de minimă durabilitate pentru produsele nealimentare, altele decât cele pentru care este stabilită durata de funcționare, care, după expirarea unei anumite perioade de timp, pot prezenta pericol pentru viața, sănătatea, ereditatea și securitatea consumatorului sau pot provoca prejudicii bunurilor acestuia sau mediului înconjurător.

„(3) Vânzătorul nu poate stabili un termen de garanție mai mic decât cel stabilit de către producător”;

la alineatul (5), cuvintele „stabilită în documentul normativ” se exclud;

la alineatul (6), cuvintele „în perioada termenului de garanție” se exclud.

11. La articolul 18:

alineatul (4) se completează cu următoarele alineate:

„În cazul produselor cu greutate mai mare de 10 kg sau a căror înălțime și circumferință depășește în sumă 200 cm, transportarea către vânzător pentru reparație, înlocuirea, reducerea prețului și restituirea contravalorii acestor mărfuri se efectuează cu forțele și mijloacele vânzătorului, căruia i s-a adresat consumatorul în limitele localității în care este amplasată unitatea de comerț unde a fost procurat produsul, precum și din localitatea de reședință a consumatorului.

În cazul în care vânzătorul/producătorul nu îndeplinește această prevedere, transportarea și returnarea mărfurilor le poate efectua consumatorul pe contul vânzătorului/producătorului. Vânzătorul/producătorul restituie cheltuielile rezonabile pentru transportarea și returnarea mărfurilor în baza documentelor justificative, prezentate de consumator.”;

la alineatul (5):

cuvintele „sau provoacă inconveniente consumatorului”;

la litera c), textul „Consumatorul decide asupra inconvenientelor ce le poate produce măsura reparatorie și poate solicita, la opțiunea sa, repararea sau înlocuirea produsului” se exclude;

la alineatul (7), fraza a doua se completează în final cu cuvintele „și a predat produsul vânzătorului ori persoanei desemnate de acesta pe baza unui document de predare-primire”;

la alineatul (12), cuvintele „fără neconformitate” se substituie cu cuvintele „conform sau restituie contravaloarea produsului”;

la alineatul (14):

litera b) se completează în final cu cuvintele „sau în termenul convenit cu consumatorul în conformitate cu alineatul (7)”;

la litera c), cuvintele „prin măsura reparatorie efectuată, a provocat” se substituie cu cuvintele „nu a efectuat măsura reparatorie fără a provoca”;

alineatul (20) se completează în final cu textul „, în condițiile menționate la alin. (14)-(18)”.

12. La articolul 18¹ alineatul (1), după cuvintele „înlocuirea gratuită” se introduc cuvintele „în condițiile art.18 alin.(4)”, iar cuvântul „necon condiționat” se exclude.

13. La articolul 18³:

alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Răspunderea vânzătorului privind garanția legală de conformitate este angajată dacă neconformitatea apare într-un termen de 2 ani, calculat de la livrarea produsului.

În cazul în care vânzătorul a stabilit un termen de garanție comercială mai mare decât cel de garanție legală de conformitate de 2 ani, răspunderea vânzătorului, conform prevederilor art.18, este angajată dacă neconformitatea apare în cadrul termenului de garanție comercială oferit.”;

la alineatul (3), după cuvintele „produselor” se introduc cuvintele „de folosință îndelungată”;

alineatul (7) se completează în final cu textul „, răspunderea vânzătorului fiind angajată în conformitate cu prevederile alin. (2¹)”;

la alineatul (8), cuvintele „achiziționare”, la orice caz gramatical, se substituie cu cuvântul „livrare”, la cazul gramatical corespunzător;

la alineatul (10), textul „la solicitarea consumatorului de o parte terță competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea” se substituie cu cuvintele „în conformitate cu articolul 18⁵ alineatul (3)”;

se completează cu alineatele (2¹) și (12) cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru produsele altele decît cele de folosință îndelungată precum: articolele de încălțăminte, țesături, articole de sticlă și ceramică, răspunderea vânzătorului este angajată dacă neconformitatea apare într-un termen de 30 zile de la data vânzării acestora.

(12) Produsele de folosință îndelungată defectate, din motive care nu sunt imputabile consumatorului, în termenul prevăzut la alineatul (1)-(3) sau în termenul de garanție stabilit în conformitate cu art. 18⁴ alin. (3) lit. b), atunci cînd nu pot fi reparate sau cînd durata cumulată de nefuncționare din cauza deficiențelor apărute depășește 10% din durata acestui termen, la cererea consumatorului, vor fi înlocuite de vânzător, iar dacă nu pot fi înlocuite, acesta va restitui consumatorului contravaloarea produsului respectiv.”

14. La articolul 18⁴:

la alineatul (1), după cuvîntul „garanția” se introduce cuvîntul „comercială”, în continuare după text;

se completează cu alineatul (9) cu următorul cuprins:

„(9) În cazul în care nu se oferă garanție comercială, consumatorului, la cerere, i se aduc la cunoștință de către vânzător, printr-un document scris, pe suport de hîrtie sau pe orice alt suport durabil, drepturile conferite de art. 18³.”

15. La articolul 18⁵:

alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă vânzătorul/prestatorul refuză să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor art.18 alin.(2) și art.18¹ alin.(1) pe motiv că neconformitatea a apărut din motive imputabile consumatorului și consumatorul nu este de acord cu asemenea concluzie, vânzătorul/prestatorul este obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vîndut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea.

În acest caz, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data depunerii reclamației, vânzătorul/prestatorul notifică, pe un suport de hîrtie sau pe orice alt suport durabil, consumatorul cu privire la depunerea cererii de efectuare a expertizei, datele de contact ale instituției abilitate în desfășurarea expertizelor și, la cererea consumatorului, transmite acestuia dovada înregistrării solicitării de expertiză a produsului corespunzător în instituția respectivă.

În caz contrar, ei sînt obligați să îndeplinească cerințele prevăzute la art.18 alin.(2) și art.18¹ alin.(1).”;

se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„3¹) Consumatorul este în drept să participe la expertiză personal sau prin reprezentantul său.”

16. Articolul 19:

la alineatul (1), după cuvintele „să ceară vânzătorului” se introduc cuvintele „în unitatea de comerț unde a fost procurat”;

la alineatul (4), cuvîntul „anexa” se substituie cu cuvintele „anexa nr.1”.

17. Articolul 20 alineatul (3):

la litera a), după cuvîntul „valabilitate” se introduce textul „/data de minimă durabilitate”;

la litera c), după cuvîntul „valabilitate” se introduce textul „/data de minimă durabilitate”.

18. Articolul 25:

la alineatul (2), cuvintele „importul și” se substituie cu textul „introducerea pe piață și/sau”;

la alineatul (3), textul „precum și valoarea energetică la produsele alimentare preambalate,” se exclude;

la alineatul (4), cuvîntul „exploatare” se exclude;

la alineatul (7), cuvintele „categoria calitativă respectivă a serviciului” și cuvintele „și declarația de conformitate sau certificatul de conformitate” se exclud;

se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare se efectuează în conformitate cu Legea nr.279 din 15 decembrie 2017 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare.”

19. La articolul 27:

alineatul (2) se completează cu litera g) cu următorul cuprins:

„g) asigură informarea statelor terțe și a Comisiei Uniunii Europene cu privire la autoritățile competente și a biroului unic de legătură privind cooperarea transfrontalieră în domeniul protecției consumatorului, precum și la modul în care acestea pot fi contactate.”;

alineatul (3):

la litera b), cuvîntul „importul și” se substituie cu textul „introducerea și/sau punerea la dispoziție pe piață,”;

se completează cu litera t²) cu următorul cuprins:

„t²) coordonează activitatea de conlucrare între autoritățile competente din Republica Moldova privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor;”.

20. La articolul 28 litera g), cuvintele „organul de stat abilitat cu funcții de supraveghere a asigurărilor” se substituie cu cuvintele „Comisia Națională a Pieței Financiare”.

21. Articolul 32:

la alineatul (1), cifra „5” se substituie cu cifra „1”;

la alineatul (2), cifra „10” se substituie cu cifra „1”.

Se completează cu alineatul 1¹ cu următorul conținut:

„(1¹). Cuantumul penalității menționate la alin. (1) nu poate depăși prețul produsului sau prețul unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului; sau prețul total al comenzii, în cazul în care costul produsului sau a unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciilor nu este determinat de contract.”

22. Legea se completează cu Capitolul VII¹ cu următorul cuprins:

„Capitolul VII¹

Cooperarea transfrontalieră privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor

Articolul 33¹. Competențe generale în domeniul cooperării privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor

(1) Autoritățile competente în domeniul cooperării privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor (în continuare – autorități competente) își îndeplinesc atribuțiile în temeiul prezentului capitol ca și cum ar acționa în interesul consumatorilor din Republica Moldova, fie din proprie inițiativă, fie la cererea unei alte autorități competente din țară sau din străinătate.

(2) Lista autorităților competente menționate la alin. (1), precum și cadrul de reglementare utilizat de către acestea, este prezentată în anexa nr.2 la prezenta lege.

(3) Republica Moldova garantează, prin intermediul biroului unic de legătură, o coordonare eficientă a aplicării Capitolului VII¹ de către autoritățile competente, precum și de instanțele judecătorești competente.

(4) Se desemnează Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței în calitate de birou unic de legătură în domeniul cooperării privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor.

(5) Autoritățile competente care au un interes legitim, în temeiul cadrului legal și normativ național, dispun de dreptul de încetare și de interdicere a încălcărilor transfrontaliere, precum și ca eventualele încălcări transfrontaliere să fie notificate, fără întârziere, autorităților competente din țară sau din străinătate.

(6) Controlul de stat în domeniul protecției consumatorilor asupra persoanelor care practică activitate de întreprinzător se planifică, se efectuează și se înregistrează în conformitate cu prevederile Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Articolul 33². Proceduri privind cererile de asistență reciprocă și schimburile de informații

(1) Autoritatea solicitantă se asigură că orice cerere de asistență reciprocă conține suficiente informații pentru a permite autorității solicitate să îndeplinească cererea, inclusiv orice dovadă necesară care nu poate fi obținută decât pe teritoriul autorității solicitante.

(2) Cererile sunt transmise de autoritatea solicitantă biroului unic de legătură al autorității solicitate, prin biroul unic de legătură al autorității solicitante. Acestea sunt adresate, fără întârziere, de biroul unic de legătură al autorității solicitate către autoritatea competentă în cauză.

(3) Cererile de asistență și toate comunicările de informații se fac în scris prin intermediul unui formular standard și sunt transmise în format electronic.

Schimbul de informații poate fi efectuat prin următoarele mijloace:

a) prin intermediul schimbului electronic de informații;

b) prin intermediul punctelor de acces într-un cadru securizat comun;

cu utilizarea unui protocol de comunicații securizat și a rețelei securizate, indicând numărul punctelor de acces, pentru a putea garanta confidențialitatea și protecția schimbului de date.

(4) Autoritățile competente în cauză convin în privința limbilor care trebuie utilizate în cererile și în comunicările de informații înainte de prezentarea cererilor. În cazul în care nu se ajunge la un acord, cererile se comunică în limba sau limbile oficiale ale statului al autorității solicitate.

(5) Informațiile transmise în urma unei cereri se comunică direct și simultan autorității solicitante și biroului unic de legătură al autorității solicitante și celui al autorității solicitate.

(6) În scopul preîntâmpinării scurgerii de informații care conțin date cu caracter personal, transmise prin canalele de legătură, este asigurată folosirea metodelor de criptare a acestei informații, inclusiv cu utilizarea măsurilor organizaționale, tehnice și de regim.

Articolul 33³. Utilizarea informațiilor și protecția datelor cu caracter personal, precum și a secretului comercial

(1) Informațiile furnizate se utilizează numai pentru a asigura respectarea legilor care protejează interesele consumatorilor.

(2) Autoritățile competente pot să invoce ca probă orice informație, documente, constatări, declarații, copii certificate sau date transmise, în același temei ca și documentele similare obținute în propria țară.

(3) Informațiile comunicate sub orice formă unor persoane care lucrează pentru autoritățile competente, instanțe judecătorești, executorii judecătorești și a căror divulgare ar aduce atingere:

a) protecției vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal;

b) intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;

c) procedurilor jurisdicționale și avizelor juridice; sau

d) obiectivelor activităților de inspecție sau de anchetă, sunt cu acces limitat, cu excepția cazului în care divulgarea lor este necesară pentru a pune

capăt sau a interzice o încălcare transfrontalieră și cu condiția ca autoritatea care comunică informațiile să consimtă să le divulge.

(4) La prelucrarea datelor cu caracter personal, autoritățile competente sînt obligate să respecte regimul de confidențialitate a datelor cu caracter personal, să întreprindă măsurile organizatorice și tehnice necesare pentru protecția acestora împotriva distrugerii, modificării, blocării, copierii, răspîndirii, precum și împotriva altor acțiuni ilicite, măsuri menite să asigure un nivel de securitate adecvat în ceea ce privește riscurile prezentate de prelucrare și caracterul datelor prelucrate.

(5) Autoritatea competentă care furnizează datele se asigură ca:

- a) datele cu caracter personal să fie prelucrate corect;
- b) datele cu caracter personal să fie corespunzătoare, relevante și neexcesive în raport cu scopul specific solicitării sau transferării;
- c) datele cu caracter personal să fie păstrate numai pentru timpul necesar scopului pentru care datele au fost furnizate sau ulterior prelucrate în conformitate cu prezentul capitol;
- d) datele cu caracter personal posibil inexacte să fie aduse în atenția autorității destinate la timp în scopul luării de măsuri corespunzătoare de corectare;
- e) orice date personale inexacte sau incorecte vor fi corectate sau șterse la timp.

(6) Autoritățile competente trebuie să facă publice termenele și condițiile de prelucrare a datelor cu caracter personal și să ofere informații detaliate privind:

- a) numărul de înregistrare în calitate de operator de date cu caracter personal;
- b) categoriile de date cu caracter personal colectate de la consumator, scopul colectării și modul de prelucrare a acestora;
- c) drepturile de care dispune consumatorul în calitate de subiect al datelor cu caracter personal, în special dreptul de a primi informații despre datele cu caracter personal transmise, dreptul de acces, de intervenție și de opoziție asupra acestor date, precum și de a beneficia de dreptul de a adresa o plîngere către autoritatea națională desemnată pentru protecția datelor cu caracter personal ori instanța de judecată, inclusiv să ceară despăgubiri în cazul prelucrării ilegale a datelor cu caracter personal.

Dreptul persoanei vizate de a obține informații, dreptul de acces, de intervenție și opoziție asupra datelor cu caracter personal referitoare la ea, se reglementează în conformitate cu legislația națională a autorității competente, pe teritoriul căreia s-a solicitat informația.

- d) cazurile în care datele cu caracter personal pot fi divulgate terților;
- e) punctul de contact pentru solicitările consumatorilor cu privire la datele cu caracter personal care îi vizează.

Autoritatea competentă va oferi de asemenea informații generale despre măsurile organizatorice și tehnice întreprinse pentru protecția datelor cu caracter personal ale consumatorilor.

(7) Datele cu caracter personal primite vor fi radiate fără întârziere, atunci când, aceste date nu mai sunt necesare în scopul pentru care au fost comunicate.

(8) Autoritatea care transmite și cea destinatară sunt obligate să înregistreze transmiterea, primirea și distrugerea datelor. Dosarul va conține informații cu privire la motivul transmiterii, conținutul, autoritatea transmițătoare și destinatarul, timpul transmiterii și, respectiv, a distrugerii datelor.

(9) Dacă consumatorul consideră că i-au fost încălcate drepturile la protecția datelor cu caracter personal, acesta poate înainta o plîngere la adresa autorității naționale de protecție a datelor cu caracter personal care efectuează controlul legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal și informează consumatorul vizat în conformitate cu legislația națională în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

Articolul 33⁴. Schimbul de informații la cerere

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată furnizează, fără întârziere, în condițiile art. 33¹ alin. (6), orice informație relevantă cerută pentru a se stabili dacă s-a produs o încălcare transfrontalieră sau dacă există motive întemeiate să se bănuiască că o astfel de încălcare se poate produce.

(2) Autoritatea solicitată inițiază, după caz cu ajutorul altor autorități publice, inclusiv organe de control, investigațiile corespunzătoare sau întreprinde orice altă măsură necesară sau adecvată, în condițiile art. 33¹ alin. (6), pentru a colecta informațiile solicitate.

(3) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată poate autoriza un inspector abilitat al autorității solicitante să însoțească reprezentanții autorității solicitate pe parcursul anchetelor acestora.

Articolul 33⁵. Schimbul de informații fără cerere prealabilă

(1) În cazul în care o autoritate competentă are cunoștință de o încălcare transfrontalieră sau are motive întemeiate să bănuiască că o astfel de încălcare se poate produce, aceasta informează autoritățile competente din celelalte state terțe despre aceasta, furnizînd imediat toate informațiile necesare.

(2) În cazul în care o autoritate competentă ia măsuri executorii suplimentare sau primește cereri de asistență reciprocă în ceea ce privește încălcarea transfrontalieră, aceasta informează autoritățile competente din celelalte state membre despre aceasta.

Articolul 33⁶. Cereri de măsuri executorii

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată întreprinde toate măsurile executorii necesare pentru a pune capăt sau a interzice, fără întârziere, încălcarea transfrontalieră.

(2) Pentru a îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul alin.(1), autoritatea solicitată își exercită puterile menționate la art. 33¹ alin. (6), și orice alte drepturi care i se recunosc în temeiul legislației interne. Autoritatea solicitată stabilește, după caz cu ajutorul altor autorități publice, măsurile executorii care trebuie

întreprinse pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea transfrontalieră în mod proporțional, rațional și eficient.

(3) Autoritatea solicitată poate să se consulte cu autoritatea solicitantă la adoptarea măsurilor executorii menționate la alin. (1) și (2). Autoritatea solicitată informează, fără întârziere, autoritatea solicitantă, autoritățile competente ale celorlalte state membre și Comisia despre măsurile luate și efectul acestora asupra încălcării transfrontaliere, indicând în special dacă aceasta din urmă a încetat.”

23. La articolul 34¹, alineatul unic se completează în final cu textul „cu prevederile art.1, art.2 alin.(1), art.3, art.4 alin.(1- 4 (a)) și alin.(6-8), art.6 alin.(1-3), art.7 alin.(1-2), art.8 alin.(1-3), art. 11, art. 12 alin.(1-5) și art. 13 alin.(1-3) din Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO L 364/1 din 09 decembrie 2004).”

24. În parafa anexei la Lege, cuvântul „Anexă” se substituie cu sintagma „Anexa nr.1”.

25. Legea se completează cu anexa nr.2 cu următorul cuprins:

„Anexa nr.2

LISTA
autorităților competente să asigure aplicarea legislației armonizate în
domeniul protecției consumatorilor

Nr. crt.	Directive și regulamente care reglementează protecția intereselor consumatorilor	Transpusă în legislația națională	Autoritatea competentă
1	Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L304 din 22 noiembrie 2011. (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).	Legea nr. 8 din 26 februarie 2016 privind drepturile consumatorilor la încheierea contractelor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.69-77, art.115)	Agencia pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței
2	Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru	Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013 , nr.191-	Agencia pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței

	consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).	197, art.619)	
3	Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1): articolele 9, 10, 11, 19-26.	Codul audiovizualului al Republicii Moldova nr.260-XVI din 27.07.2006	Consiliul Coordonator al Audiovizualului
4	Directiva 90/314/CEE a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite (JO L 158, 23.6.1990, p. 59).	Codul civil al Republicii Moldova nr.1107-XV din 6 iunie 2002 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.82-86, art.661), cu modificările ulterioare	Agencia pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței
5	Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).	Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.38-41, art.115)	Agencia pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței
6	Directiva 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb (JO L 33, 3.2.2009, p. 10).	Codul civil al Republicii Moldova nr.1107-XV din 6 iunie 2002 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.82-86, art.661), cu modificările ulterioare	Agencia pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței
7	Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27).	Hotărârea Guvernului nr. 966 din 18 octombrie 2010 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de indicare a prețurilor produselor oferite consumatorilor spre comercializare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr.206-209, art.1076)	Agencia pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței
8	Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).	Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (Republicat: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr.176-181, art.513; Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.126-131, art.507) cu modificările ulterioare	Agencia pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței
9	Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).	Legea nr.284-XV din 22 iulie 2004 privind comerțul electronic (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.138-146, art.741), cu modificările ulterioare	Agencia pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței

10	Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman: articolele 86-100 (JO L 311, 28.11.2001, p. 67). Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE (JO L 136, 30.4.2004, p. 34).	Proiectul Legii cu privire la medicamente	Agenția Națională pentru Sănătate Publică
11	Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum.	Legea nr. 157 din 18 iulie 2014 despre încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare de consum (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2014, nr.249-255, art.572)	Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței
12	Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor (JO L 46, 17.2.2004, p. 1).	Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08 noiembrie 2012 pentru aprobarea Regulamentului privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.237-241, art. 902)	Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței
13	Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).	Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (Republicat: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr.176-181, art.513; Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.126-131, art.507) cu modificările ulterioare	Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței
14	Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice): articolul 13 (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).	Legea nr.241 XVI din 15 noiembrie 2007 privind comunicațiile electronice	Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal
15	Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul (2).		Agenția Națională Transport Auto

Art. II. – La articolul 4 din Legea nr.420-XVI din 22 decembrie 2006 privind activitatea de reglementare tehnică (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.92-102, art.125), cu modificările ulterioare, alineatul (6) se abrogă.

Art. III. – La articolul 18 alineatul (1) din Legea nr.235 din 1 decembrie 2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.46-47, art.136), cu modificările și completările ulterioare, textul „în conformitate cu art.4 alin.(6) din Legea nr.420-

XVI din 22 decembrie 2006 privind activitatea de reglementare tehnică” se exclud.

Art. IV. – La articolul 5 din Legea nr.461 din 30 iulie 2001 privind piața produselor petroliere (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.40-49, art.82), cu modificările și completările ulterioare, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Caracterul inofensiv al produselor petroliere pentru sănătatea populației, pentru bunurile consumatorului și pentru mediul înconjurător este garantat prin calitatea acestor produse, reglementată de actele legislative și normative ale Guvernului. Calitatea produselor petroliere se atestă prin rapoarte de inspecție emise de organismele de inspecție acreditate în condițiile Legii nr.235 din 01.12.2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității și recunoscute de Ministerul Economiei și Infrastructurii.

(3) Produsele petroliere importate și comercializate trebuie să corespundă prevederilor actelor legislative și normative și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Controlul calității produselor petroliere și respectării documentelor normative referitoare la acestea îl efectuează Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței. Ministerul Economiei și Infrastructurii, în calitate de organ central de specialitate al administrației publice elaborează politici publice și acte normative privind procesul de monitorizare a calității produselor petroliere. Monitorizarea calității produselor petroliere se realizează prin intermediul organismelor de inspecție acreditate și recunoscute în cadrul unui sistem de monitorizare aprobat de Guvern.”

Art.V. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu aceasta.

Președintele Parlamentului

NOTĂ INFORMATIVĂ

la proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Condițiile ce au impus elaborarea proiectului

Proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost elaborat, în principal, în vederea armonizării legislației Republicii Moldova care reglementează domeniul protecției consumatorilor cu principiile sistemului de drept al Uniunii Europene, fiind parte a unui proces mai extins de armonizare a legislației naționale cu *acquis-ul comunitar* în cadrul implementării angajamentelor Republicii Moldova asumate la semnarea Acordului de Asociere UE - Republica Moldova.

Proiectul sus-menționat se concepe spre realizarea următoarelor obiective:

În domeniul protecției consumatorilor:

- crearea cadrului legal național în vederea aplicării prevederilor Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului, stabilind în acest sens autoritățile competente și biroul unic de legătură responsabile de cooperarea transfrontalieră.

și

- amendarea normelor referitoare la garanția produselor și măsurile de remediere în cazul neconformităților.

Totodată, modificările conceptuale propuse de proiectul de lege implică amendamentele la terminologia utilizată sub contextul ajustării prevederilor *Legii privind protecția consumatorilor* odată cu modificările cadrului legal ce ține de infrastructura calității și de etichetarea produselor alimentare.

Principalele prevederi ale proiectului

Modificările și completările la Legea nr.105-XV din 13 martie 2003 sunt concentrate asupra soluționării următoarelor probleme:

1. Lipsa unui instrument legislativ ce ține de cooperarea transfrontalieră în domeniul protecției consumatorilor legate de interesele economice ale consumatorilor pe piața internă.

2. Ajustarea prevederilor *Legii privind protecția consumatorilor* odată cu modificările cadrului legal ce ține de infrastructura calității și de etichetarea produselor alimentare.

3. Micsorarea cuantumului penalităților pentru încălcarea termenilor de către agenții economici stabilite în conformitate cu art. 32 al *Legii privind protecția consumatorilor*.

Cooperarea transfrontalieră. Cât privește necesitatea unui instrument legislativ în ceea ce ține de cooperarea transfrontalieră aceasta este dictată de existența unui decalaj în aplicarea legislațiilor privind protecția consumatorilor legate de interesele economice ale consumatorilor pe piața internă. Modificările și completările la Legea nr.105-XV din 13 martie 2003 urmează să stabilească aspectele primare privind cooperarea autorităților în aplicarea legilor de protecție a consumatorilor prin amendamentele aduse la capitolul VII¹ *Cooperarea transfrontalieră privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor*.

Prezenta lege atinge acest obiectiv prin crearea și punerea în funcțiune a unei rețele de cooperare între autoritățile publice însărcinate cu aplicarea legislației, consolidând astfel încrederea consumatorilor în ofertele transfrontaliere și împiedicând vânzători și furnizori să se sustragă în mod abuziv de la aplicarea legislației, în detrimentul vânzătorilor și

furnizorilor care respectă legea. Rețeaua de cooperare din domeniul protecției consumatorilor urmărește, în special, să soluționeze efectiv problema comercianților transfrontalieri necinstiți care împiedică buna funcționare a pieței interne și, prin urmare, contribuie la eliminarea denaturării concurenței și a obstrucționării pieței interne.

Referitor la ajustarea prevederilor Legii. Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare vine să interzică utilizarea de informații care ar induce consumatorul în eroare, în special, în ceea ce privește caracteristicile produselor alimentare, efectele sau proprietățile produselor alimentare sau atribuirea de virtuți medicinale produselor alimentare.

Etichetele produselor alimentare ar trebui să fie clare și ușor de înțeles, deoarece buna lizibilitate este elementul important în selectarea produsului alimentar. Este necesar să se țină seama de toate aspectele privind lizibilitatea, inclusiv fontul, culoarea și contrastul. Astfel, pentru a exclude divergențele apărute în procesul de etichetare, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a elaborat proiectul de Lege privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare.

Prin urmare, odată cu adoptarea proiectului Legii privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare au fost stabilite noi cerințe specifice referitor la etichetarea produselor alimentare care sânt puse pe piață ori care urmează să fie comercializate. Având în vedere că Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor stabilește expres obligativitatea producătorilor la art.25 alin.(3) de a indica „data fabricării” produselor, în cazul produselor alimentare conform cadrului legal nou care urmează a fi adoptat se propune a fi substituită prin obligația indicării pe etichetă pentru produsele alimentare a „datei durabilității minime ori a datei limită de consum”. Respectiv, se propune completarea legii privind protecția consumatorilor cu noțiunile „data durabilității minime” și „data limită de consum”. Tot sub acest aspect se modifică și completează art.7 alin.(7) și (8), art.8 lit. d), art.9 lit. i), art.12 alin.(4), art.13, art.17 alin. (2), art.20 lit. a) și c) și art. 25 alin.(3).

Excluderea noțiunii de „cerințe prescrise” din legea privind protecția consumatorilor este determinată de prevederile Legii nr.186 din 22.07.2016 pentru modificarea și completarea Legii nr.420-XVI din 22 decembrie 2006 privind activitatea de reglementare tehnică, în vigoare din 23.12.2016. Însă, în cuprinsul legii cuvântul „prescrise” se va substitui cu cuvintele „stabilite în actele normative”. Sub acest aspect se face modifică și completează art.8,9, 10, 12, 16, 18, 27, 29, 30 și art.32.

Chestiuni legate de garanțiile aferente produselor, măsurile de remediere a neconformităților, aspecte legate de executarea expertizei produsului în termenul prevăzut au fost puse în discuție în nenumărate ori în urma intrării în vigoare a noilor cerințe vizavi de asigurarea minimă a protecției drepturilor consumatorilor și alinierea la rigorile legislației comunitare. Astfel, urmare discuțiilor purtate cu reprezentanții mediului de afaceri s-a stabilit instituirea normelor necesare încât prin scopul de protecție a consumatorilor să nu impună costuri exagerate și să creeze bariere în activitatea agenților economici.

O parte a noilor prevederi reprezintă o preluare favorabilă din Regulile de înlocuire a produselor nealimentare și a termenelor de garanție, anterior aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1465 din 08.12.2003, ce nu contravin principiilor uniforme de protecție a consumatorilor. Alte prevederi sunt derivate ale situațiilor create la etapa de expertiză a produsului pentru constatarea cauzelor de defecte, efectuată, la moment de către Camera de Comerț și Industrie și Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției. Aceste instituții activează în conformitate cu regulamentele proprii, fapt ce creează impedimente pentru agenții economici de a reuși aplicarea măsurilor de protecție

în termen de 14 zile, așa cum prevede legislația în domeniul protecției consumatorilor, și ulterior se ajunge la procese de judecată. Așadar, se propune următoarea redacție a alin.3 al art.18^s „(3) Dacă vânzătorul/prestatorul refuză să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor art.18 alin.(2) și art.18^l alin.(1) pe motiv că neconformitatea a apărut din motive imputabile consumatorului și consumatorul nu este de acord cu asemenea concluzie, vânzătorul/prestatorul este obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vândut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea.

În acest caz, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data depunerii reclamației, vânzătorul/prestatorul notifică, pe un suport de hîrtie sau pe orice alt suport durabil, consumatorul cu privire la depunerea cererii de efectuare a expertizei, datele de contact ale instituției abilitate în desfășurarea expertizelor și, la cererea consumatorului, transmite acestuia dovada înregistrării solicitării de expertiză a produsului corespunzător în instituția respectivă.

În caz contrar, ei sînt obligați să îndeplinească cerințele prevăzute la art.18 alin.(2) și art.18^l alin.(1) .”

De asemenea, se propune instituirea răspunderii vânzătorului pentru produsele, altele decît cele de folosință îndelungată, precum: articolele de încălțăminte, țesături, articole de sticlă și ceramică, pentru care se stabilește un termen de 30 zile de înaintare a reclamațiilor în cazul constatării anumitor neconformități.

Drept urmare, art.18^s se completează cu un alineat nou (2^l) cu următorul cuprins „(2^l) Pentru produsele altele decît cele de folosință îndelungată precum: articolele de încălțăminte, țesături, articole de sticlă și ceramică, ș.a. răspunderea vânzătorului este angajată dacă neconformitatea apare într-un termen de 30 zile de la data vânzării acestora.”

Problema penalităților prevăzute la art.32 din legea privind protecția consumatorilor a fost inițial identificată de către Curtea Supremă de Justiție și Ministerul Justiției. Ministerul Justiției opina că „Este necesar revizuirea art. 32 în partea ce ține de mărimea penalității pentru încălcarea termenelor prevăzute de art. 18 alin. (7) și (20) și art. 18^l alin. (1), deoarece penalitatea respectivă nu este rezonabilă și nici proporțională în raport cu gravitatea încălcării. Mai mult, penalitatea respectivă constituie o sancțiune exagerată pentru agenții economici, care pune în pericol solvabilitatea acestora.” Și, Curtea Supremă de Justiție susține că prevederile stipulate în art. 32 trebuie completate cu o mențiune precum că „Cuantumul penalităților nu poate depăși prețul produsului sau prețul unui anumit tip de executare a lucrării (prestării serviciului), sau prețul total al comenzii, în cazul în care costul produsului sau a unui anumit tip de executare a lucrării (prestării serviciilor) nu este determinată de contract.”

Suplimentar, propunerile de abrogare a alineatului (6) articolul 4 al Legii nr.420-XVI din 22 decembrie 2006 privind activitatea de reglementare tehnică și a articolului 18 alineatul (1) al Legii nr.235 din 1 decembrie 2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității cu referire la faptul că, cuvintele „în conformitate cu art.4 alin.(6) din Legea nr.420-XVI din 22 decembrie 2006 privind activitatea de reglementare tehnică” se exclud, sunt determinate de caracterul perimat al acestora. Or, domeniile de reglementare a activităților de supraveghere a pieței și autoritățile competente sunt prevăzute de Legea nr.7 din 26 februarie 2016 privind supravegherea pieței în ceea ce privește comercializarea produselor nealimentare, sau de reglementarea tehnică a produsului respectiv.

În partea ce ține de amendarea prevederilor Legii nr.461 din 30 iulie 2001 privind piața produselor petroliere și anume expunerea articolul 5 alin. (2) în redacție nouă este justificată de instituirea unei norme clare cu privire la conformitatea produselor care garantează caracterul inofensiv al produselor petroliere pentru sănătatea populației, pentru bunurile consumatorului și pentru mediul înconjurător.

Impactul proiectului

Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative va avea un impact semnificativ îndeosebi pentru dezvoltarea cadrului legal în domeniul protecției consumatorilor.

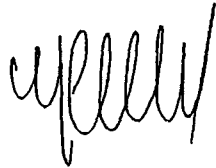
Fundamentarea economico-financiară

Implementarea acestui proiect nu necesită alocarea resurselor financiare suplimentare de la bugetul de stat.

Avizarea și consultarea proiectului

În scopul respectării prevederilor Legii nr.239 din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional, proiectul a fost plasat pe pagina web oficială a Ministerului Economiei și Infrastructurii (compartimentul „Transparența”, directoriul *Transparență decizională/Anunțuri privind consultările publice*) și pe portalul guvernamental particip.gov.md.

**Ministru al economiei
și infrastructurii**

Chiril GABURICI